

Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ & Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΣΥΛΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΑΝΑΓΙΟΝ ΤΑΦΟΝ.

Τήν νύκτα τοῦ Σαββάτου, 5^{ης}/18^{ης} Φεβρουαρίου πρὸς τὴν Κυριακὴν τῆς Ἀπόκρεω, 6^{ης}/19^{ης} Φεβρουαρίου 2012, ἔλαβε χώραν εἰς τὸν Πανάγιον Τάφον Πατριαρχικόν Συλλειτουργὸν μεταξύ τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου καὶ τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Γεωργίας κ.κ. Ἡλία.

Ἡ κάθοδος εἰς τὸν Ναὸν τῆς Ἀναστάσεως ἐγένετο ἀπὸ τοῦ Πατριαρχείου τὴν 12.00^{ην} μεσονυκτίου, τῶν κωδῶνων χαρμοσύνης κρουομένων καὶ ὑπὸ βροχὴν ῥαγδαίαν.

Συλλειτουργοὶ τοῦ Μακαριωτάτου εἰς τὴν κατανυκτικὴν καὶ μεγαλοπρεπῆ θεῖαν Λειτουργίαν ταύτην ἦσαν ἐκ τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων ὁ Ἱερώτατος Μητροπολίτης Καπιτωλιάδος κ. Ἡσύχιος, ὁ Γέρων Ἀρχιγραμματεὺς Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχος καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Σεβαστείας κ. Θεοδόσιος ἐκ δὲ τοῦ Πατριαρχείου Γεωργίας ὁ Μητροπολίτης Χόνης καὶ Σαμτρεδίας κ. Σάββας, ὁ Μητροπολίτης Μπατούμ καὶ Λαζέτι κ. Δημήτριος καὶ ὁ Μητροπολίτης Ζουκτία καὶ Τσαΐσι κ. Γεράσιμος, Ἄγιοταφῖται Ἱερομόναχοι καὶ πλειάς Γεωργιανῶν ἱερέων συνοδῶν τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Γεωργίας.

Τὸ Καθολικὸν τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, εἰς τὸ ὁποῖον ἐτελέσθη ὁ Ὅρθρος καὶ τὸν χῶρον πέριξ τοῦ Παναγίου Τάφου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐτελεσιουργήθη ἡ θ. Λειτουργία, ἐπλήρωσαν ἀσφυκτικῶς Γεωργιανοὶ προσκυνηταί, ἀκολουθοῦντες εἰς τὴν ἐπίσκεψιν Αὐτοῦ τὸν Πατριάρχην Γεωργίας ἢ καὶ διαμένοντες εἰς τὸ Ἰσραήλ.

Πρὸ τῆς ἀπολύσεως τῆς θ. Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προσεφώνησε τὸν Μακαριώτατον Πατριάρχην Γεωργίας διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ:

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Μιτοσχέτης καὶ Τυφλίδος καὶ Καθολικέ Πατριάρχα πάσης Γεωργίας, κ. Ἡλία.

Τὸ ἡμέτερον παλαίφατον Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων καὶ ἡ ἐν αὐτῷ Γεραρά ἡμῶν Ἀγιοταφίτικὴ Ἀδελφότης ἔσχον τὴν τιμὴν νὰ ὑποδεχθοῦν τὴν Ὑμετέραν λίαν ἀγαπητὴν καὶ περισπούδαστον Ἡμῖν Μακαριότητα εἰς ἐπίσημον ἐπίσκεψιν Αὐτῆς ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ μακαριστοῦ προκατόχου Ἡμῶν Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κυροῦ Διοδώρου.

Κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτάς μετὰ πάροδον ἀρκετῶν ἐτῶν, τὸ Πατριαρχεῖον καὶ ἡ Ἀδελφότης ἔχομεν τὴν χαρὰν καὶ τὴν τιμὴν νὰ ὑποδεχώμεθα Ὑμᾶς καὶ τὴν τιμίαν Ὑμῶν Συνοδίαν εἰς ἀδελφικὴν ἐπίσκεψιν Ὑμῶν, ἵνα καὶ πάλιν θεωρήσητε τοῖς ὄμμασιν τοῦ σώματος φυσικῶς καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς τῆς ψυχῆς νοερῶς τοὺς τόπους τῆς Ἁγίας Γῆς, τὰ σκηνώματα, τὰ ὁποῖα ἐπέλεξεν ὁ θεὸς ἡμῶν, ἵνα ἀποστείλῃ τὸν Υἱὸν Αὐτοῦ τὸν Μονογενῆ, σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου, γεννηθέντα κατὰ σάρκα ἐξ αὐτῆς, ἐμφανισθέντα καὶ συναναστραφέντα τοῖς ἀνθρώποις, σταυρωθέντα, ἀναστάντα καὶ ἀναληφθέντα εἰς οὐρανοῦς χάριν τῆς

σωτηρίας ἡμῶν.

Ἐπί τῶν σκηνομάτων τούτων, τῶν ἁγιασθέντων ἐκ τῆς μετὰ σαρκός ἐπιδημίας τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ, συναντῶνται σήμερον αἱ δύο Ἐκκλησίαι Ἡμῶν, Σιών τῆς Ἀγίας, ἡ ὁποία κατὰ τόν ὑμνωδόν, «ἐδέχθη πρώτη ἄφεσιν ἁμαρτιῶν διὰ τῆς Ἀναστάσεως» καί ἡ ἀρχαία Ἐκκλησία τῆς Γεωργίας, ἡ μεταξὺ τῶν πρώτων ἀσπασθεισῶν τόν ἐκ Σιών ἀνατείλαντα καί εὐαγγελισθέντα σωτήριοι Ἐυαγγελικόν λόγον.

Ἡ ἐν Χριστῷ τῷ κοινῷ ἡμῶν Διδασκάλῳ, Θεῷ καί Σωτῆρι λαμβάνουσα χώραν συνάντησις Ἡμῶν ἀποκορυφοῦται σήμερον ἐν αὐτῷ τῷ Ζωοδόχῳ Τάφῳ, ἐν ᾧ ἐτάφη καί ἐξ οὗ ἀνέστη ὁ Σωτήρ ἡμῶν Οὗτος, ἐν Πατριαρχικῷ Συλλειτούργῳ, εἰς τό ὁποῖον ἐν τῷ κοινῷ ποτηρίῳ ὁμολογοῦμεν καί διαδηλοῦμεν τήν κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί τήν ἐνότητα καί πληρότητα τῆς πίστεως ἡμῶν, τήν διατηρηθεῖσαν παρ' ἡμῶν ὡς ταύτην παρέδωσαν ὁ Κύριος, οἱ Ἀπόστολοι, οἱ Ἅγιοι Πατέρες καί Οἰκουμενικαί Σύνοδοι.

Ἐν ταυτῇ τῇ Λειτουργίᾳ ἀναμνησκόμεθα τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου τοῦ Κυρίου, τῆς προσευχῆς Αὐτοῦ ἐν τῷ κήπῳ τῆς Γεθσημανῆς, τοῦ Σταυροῦ, τοῦ Τάφου, τῆς τριημέρου Ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανούς Ἀναλήψεως, τῆς ἐκ δεξιῶν Καθέδρας, τῆς δευτέρας καί ἐνδόξου πάλιν Παρουσίας, λέγοντες ἐν ταπεινώσει καί εὐχαριστίᾳ: «τά σά ἐκ τῶν σῶν, σοί προσφέρομεν κατὰ πάντα καί διὰ πάντα».

Ἐν μιᾷ τοιαύτῃ σταυρωσίμῳ καί ἀναστασίμῳ θεανθρωπίνῃ ἐμπειρίᾳ ἀναμνησκόμεθα ἰδιαιτέρως καί τῆς ζωῆς τῶν Ἐκκλησιῶν ἡμῶν, τῆς Ἱεροσολυμιτικῆς καί Γεωργιανῆς. Ἀναμνησκόμεθα τῶν παθῶν ἐκάστης ἐπί τοῦ ἱστορικοῦ γίνεσθαι, τῶν δυσκολιῶν, τῶν διώξεων, τῶν θυμάτων, τῶν πολέμων, τῶν κακουχιῶν, μή διαμαρτυρόμενοι, ἀλλά ἐν εὐχαριστίᾳ δεχόμενοι ὅ,τι ὁ Κύριος ἐπέτρεπεν ἐκάστῳ. Ἀναμνησκόμεθα ὡσαύτως τῆς ἀμοιβαιότητος τῶν δύο Ἐκκλησιῶν Ἡμῶν εἰς συνεργασίαν καί βοήθειαν, τῆς παρουσίας καί τῆς βοηθείας τῶν Γεωργιανῶν πρὸς τήν Σιωνίτιδα Ἐκκλησίαν εἰς δυσχερεῖς χρόνους αὐτῆς καί τῆς πνευματικῆς καί ἠθικῆς ἀρωγῆς καί παρουσίας τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας εἰς Γεωργίαν, εἰς ἱερούς ναούς καί μονάς εἰς Μετόχια καί εὐαγῆ ἰδρύματα.

Εἶναι ἐμφανῆ τά ἱστορικά καί ἀρχαιολογικά δείγματα τῆς Γεωργιανῆς παρουσίας εἰς τήν Ἁγίαν Γῆν καί τῆς Ἱεροσολυμιτικῆς εἰς τήν Γεωργίαν. Ταῦτα διὰ λόγους ἐκκλησιαστικῆς συνειδησεως καί πολιτιστικῆς ὑπευθυνότητος δεσμευόμεθα ἐνώπιον Θεοῦ καί ἀνθρώπων, ὅπως διαφυλάσσωμεν, ἵνα ἀποτελοῦν δείκτας καί πυξίδας τῆς πορείας ἡμῶν εἰς τό παρόν καί τό μέλλον, παρακαταθήκην παραληφθεῖσαν παρά τῶν πατέρων ἡμῶν, ἵνα διαφυλάξωμεν ἐπαυξήσωμεν καί παραδώσωμεν εἰς τούς διαδόχους ἡμῶν.

Τοιαύτην παρακαταθήκην παρελάβομεν καί ὡς ποιμαντικὴν Ἡμῶν ἀποστολήν ἐπιτελοῦμεν, ἵνα στηρίζωμεν τά Χριστεπώνυμα Ἡμῶν πληρώματα, τούς Χριστιανούς καί ὄλους τούς κατοίκους τῆς ἐμπεριστάτου ἡμῶν περιοχῆς τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, πρὸς τήν ὁποίαν φέρει τό μήνυμα τῆς εἰρήνης καί τῆς συνδιαλλαγῆς ἢ προσκυνηματικῆς Ὑμῶν ἐπίσκεψις αὕτη μετὰ τῆς τιμίας Ὑμῶν Συνοδίας καί τῶν συνοδευόντων Αὐτήν Γεωργιανῶν προσκυνητῶν.

Ἐν τοιαύτῃ φιλοχρίστῳ καί φιλαδέλφῳ διαθέσει ψυχῆς ὑποδεχόμεθα τήν Ὑμετέραν λίαν ἀγαπητὴν καί περισπούδαστον Ἡμῖν Μακαριότητα καί τήν τιμίαν Αὐτῆς Συνοδίαν, οὐχί ὡς φιλοξενούμενον ἀλλ' ὡς ἀδελφόν, ὡς ἔνοικον, οὐχί μόνον ἐν

τοῖς κλίμασιν Ἡμῶν ἀλλά καί ἐν ταῖς ψυχαῖς Ἡμῶν εὐφραινόμενοι ἐπί τῇ εὐφροσύνῃ Ὑμῶν ἐκ τῆς θέας καί τῆς θεωρίας τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων.

Ἔσεσθε βέβαιοι, Μακαριώτατε, ὅτι ἀπό τοῦ Ζωοδόχου Τάφου τούτου καί ἀπό τοῦ Φρικτοῦ Γολγοθᾶ καθ' ἐκάστην θά ἀναπέμπωμεν δεήσεις ὑπέρ ὑγιείας, εὐσταθείας καί μακροημερεύσεως Αὐτῆς, ὑπέρ εὐσταθείας τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Γεωργίας καί εὐημερίας τοῦ εὐσεβοῦς Γεωργιανοῦ λαοῦ ἐν ἐλευθερίᾳ καί ἀνεξαρτησίᾳ ἐν ὑπερβάσει τῶν δυσκολιῶν αὐτοῦ καί προόδῳ ἐν ἔργοις ἀγαθοῖς.

Ὁ Χριστός ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν. Ἡ χάρις τοῦ Ζωοδόχου Αὐτοῦ Τάφου εἶη μετὰ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Γεωργίας κ. Ἡλίας ἀνταπαντῶν εἶπεν:

«Μακαριώτατε Πατριάρχα Ἱεροσολύμων καί πάσης Παλαιστίνης κ.κ. Θεόφιλε:

Εἴμεθα βαθύτατα συγκεκινημένοι, διότι ἠξιώθημεν νά λειτουργήσωμεν εἰς τόν Πανάγιον καί Ζωοδόχον Τάφον διά τήν εἰρήνην, τήν εὐημερίαν καί σωτηρίαν τῶν λαῶν μας.

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ὁ ἀποθανών εἰς τήν ἐξορίαν εἰς τά μέρη τῆς Γεωργίας καί Ἀρμενίας, ἔλεγε «δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἕνεκεν». Οὕτω λέγομεν καί ἡμεῖς διά πάντα καί διά τήν ἐπίσκεψιν Ἡμῶν καί λειτουργίαν ταύτην. Εἶναι ἡ τετάρτη καί τελευταία φορά, πού ἐπισκεπτόμεθα τήν Ἁγίαν Γῆν.

Ἡ Ἐκκλησία πορεύεται εἰς τόν κόσμον, ἔχουσα ὡς ὁδηγόν τό φῶς τοῦ Χριστοῦ, ὡς φῶς εἰς τάς τρίβους αὐτῆς, τό φῶς τοῦτο εἶναι ἰσχυρότερον πάσης δυνάμεως πολεμώσεως τήν Ἐκκλησίαν.

Οἱ ἀγῶνες Σας, Μακαριώτατε, εἶναι γνωστοί διεθνῶς καί ἐκτιμῶνται διά τοῦτο καί προσέτρεξαν τόσοι προσκυνηταί ἐκ Γεωργίας.

Σᾶς εὐχόμεθα τήν δύναμιν τοῦ Θεοῦ διά τήν αἰσίαν ἔκβασιν καί ἐπιτυχίαν τῶν ἀγῶνων Σας.

Πάλιν καί πάλιν Σᾶς εὐχαριστοῦμεν διά τήν θερμήν καί φιλάδελφον ὑποδοχήν.

Ὁ Τίμιος Σταυρός τοῦ Χριστοῦ νά εἶναι ἡ δύναμις Ὑμῶν».

Μετά τήν ἀπόλυσιν τῆς θείας Λειτουργίας καί τήν εὐλογίαν τοῦ λαοῦ, οἱ δύο Προκαθημένοι ἐδέχθησαν τήν φιλοξενίαν τοῦ ἡγουμένου τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, Παρασκευοφύλακος Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰσιδώρου εἰς τό γραφεῖον αὐτοῦ.

Τῶν κωδῶνων κρουομένων, οἱ Προκαθημένοι καί οἱ συνοδοί Αὐτῶν ἀνῆλθον πρός τό Πατριαρχεῖον καί τάς οἰκίας Αὐτῶν δι' ἀνάπαυσιν.

Τήν μεσημβρίαν τῆς Κυριακῆς, 6^{ης} /19^{ης} Φεβρουαρίου 2012, ἔλαβε χώραν συνάντησις τῶν δύο Προκαθημένων καί τῶν συνοδειῶν Αὐτῶν εἰς τήν αἴθουσαν τοῦ Πατριαρχείου.

Ἐνταῦθα ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προσέφερε τά δῶρα Αὐτοῦ εἰς τόν Πατριάρχη Γεωργίας καί τήν συνοδείαν Αὐτοῦ.

Εἰς τόν Πατριάρχην Ἡλίαν προσέφερε ράβδον ἀπό ἐλεφαντοστοῦν κατεσκευασμένην εἰς Βηθλεέμ καί σέτ ἀρχιερατικῶν ἐγκολπίων καί σταυρόν καί τό βιβλίον τῆς Ἱστορίας Ἱεροσολύμων τοῦ Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου, καί τό βιβλίον τοῦ καθηγητοῦ κ. Δημητρακοπούλου περί τοῦ τόπου τοῦ Βαπτίσματος τοῦ Κυρίου, εἰς δέ τούς Ἀρχιερεῖς συνοδούς Αὐτοῦ ἐγκόλπιον, εἰς δε τούς ἱερομονάχους καί ἱερεῖς συνοδούς – μέλη τῆς ἀποστολῆς, σταυρόν καί τά ὡς ἄνω βιβλία ὡσαύτως ἔχοντα σχέσιν με τήν Ἱστορίαν τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων.

Ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Γεωργίας κ.κ. Ἡλίας προσέφερεν εἰς τόν Μακαριώτατον Πατριάρχην Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλον εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἐκ σμάλτου καί ὠραιότατον κεντητόν κάλυμμα Γεωργιανῆς τέχνης διά τόν τάφον τῆς Παναγίας, εἰς δέ τούς Ἁγιοταφίτας Ἀρχιερεῖς ἐπέδωσεν ἐπίχρυσον βραχιόλιον χειρός μετά τοῦ ὀνόματος Αὐτοῦ.

Ληξάσης τῆς φιλαδέλφου ταύτης ἐκδηλώσεως ἠκολούθησε τράπεζα Ἁγιοταφιτική πρὸς τιμὴν τοῦ Πατριάρχου Γεωργίας καί τῆς συνοδείας Αὐτοῦ.

Διαρκούσης τῆς τραπέζης ταύτης ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προσεφώνησε τόν Μακαριώτατον Πατριάρχην Γεωργίας διά τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ:

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Μεσσηνίας καί Τυφλίδος καί Καθολικέ Πατριάρχα πάσης Γεωργίας κ. Ἡλία

Ἡ χάρις τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἠξίωσεν ἡμᾶς, τάς Ἐκκλησίας δηλονότι τῆς Γεωργίας καί Ἱεροσολύμων νά γίνωμεν μέτοχοι τοῦ Σώματος καί τοῦ Αἵματος τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ ἐν τῇ θείᾳ καί εὐχαριστιακῇ συνάξει, ἣν ἐτελέσαμεν ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ καινῷ καί κενῷ Μνήματι τῆς τριημέρου Ταφῆς καί Ἀναστάσεως Αὐτοῦ.

Ἡ εὐχαριστιακὴ αὕτη Κοινωνία τοῦ Κυριακοῦ σώματος καί αἵματος ἀποτελεῖ τήν τελείωσιν τῆς ἐν Χριστῷ πίστεως ἡμῶν, τουτέστιν τῆς συναναστάσεως ἡμῶν μετά τοῦ νέου Ἀδάμ τοῦ δι' ἡμᾶς καί ὑπὲρ ἡμῶν σάρκα φορέσαντος ἐν Βηθλεέμ καί Σταυρόν ὑπομείναντος ἐν Ἱερουσαλήμ.

Τῆς ἐμπειρίας ταύτης, δηλονότι τοῦ μυστηρίου τῆς θείας Οἰκονομίας, κῆρυξ καί ὁμολογητὴς εἶναι ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία. Πρῶτος δέ ποιμὴν καί διδάσκαλος καί πιστὸς Οἰκονόμος τοῦ μυστηρίου τῆς Ἐκκλησίας ἀνεδείχθη ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος ὁ καί Ἱεράρχης τῶν Ἱεροσολύμων.

Τὴν ἱεράν ταύτην ἀποστολικὴν καί Ἱεραρχικὴν παράδοσιν τοῦ ἀπαρατρέπτου τῆς μαρτυρίας καί τῆς παρρησίας τοῦ Χριστοῦ διεφύλαξεν ἀπαρεγκλίτως ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων διά τοῦ Ἱεροῦ Τάγματος τῶν Σπουδαίων τῆς Γεραρᾶς Ἁγιοταφιτικῆς Ἀδελφότητος. Διεφύλαξε δέ αὐτὴν τὴν ἀποστολικὴν διαδοχὴν καί παράδοσιν οὐχὶ μόνον διά τοῦ μαρτυρίου τῆς συνειδήσεως, ἀλλὰ καί διά τοῦ μαρτυρίου τοῦ αἵματος τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ.

Μακαριώτατε Πατριάρχα τῆς Γεωργίας καί ἐν Χριστῷ ἀδελφέ,

Ἡ ὑπὲρ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ ἔκχυσις τοῦ μαρτυρικοῦ αἵματος τῶν Ἁγιοταφιτῶν Πατέρων καί ἀδελφῶν δέν ἀνήκει εἰς τό παρελθόν ἀλλὰ εἰς τό παρόν καί τό μέλλον. Καί τοῦτο διότι Αὐτός οὗτος ὁ Κύριος ἡμῶν παρήγγειλεν ἡμῖν τά στίγματα Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ λέγων: «μὴ φοβοῦ, ἐγὼ εἰμι ὁ πρῶτος καί ὁ

ἔσχατος καί ὁ ζῶν καί ἐγενόμην νεκρός καί ἰδοῦ ζῶν εἰμι εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων καί ἔχω τάς κλεῖς τοῦ θανάτου καί τοῦ Ἄδου», (Ἄποκ. 1, 17-18).

Τό εὐαγγέλιον τῆς ζωῆς καί τοῦ θανάτου τοῦ Χριστοῦ καλούμεθα νά διακονήσωμεν ὡς μέλη τοῦ σώματος τοῦ Ἐνός κατά τόν σοφόν Παῦλον λέγοντα: «Καθάπερ γάρ τό σῶμα ἔν ἐστι καί μέλη ἔχει πολλά, πάντα δέ τά μέλη τοῦ σώματος τοῦ ἑνός, πολλά ὄντα, ἔν ἐστι σῶμα, οὕτω καί ὁ Χριστός, καί γάρ ἔν ἐνί πνεύματι ἡμεῖς πάντες εἰς ἕν σῶμα ἐβαπτίσθημεν, εἴτε Ἰουδαῖοι εἴτε Ἕλληνες, εἴτε δοῦλοι εἴτε ἐλεύθεροι, καί πάντες εἰς ἕν Πνεῦμα ἐποτίσθημεν», (Α΄ Κορ. 12, 12-13).

Ἐν τῷ ἐνί τούτῳ πνεύματι τοῦ Χριστοῦ χαιρετίζομεν Ὑμᾶς, Μακαριώτατε, καί τά τίμια μέλη τῆς συνοδείας σας, εὐχόμενοι ὑπέρ τῆς διαφυλάξεως τῆς ἐνότητος τῆς πίστεως ἡμῶν καί τῆς κοινωνίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἔτη πολλά, εὐλογημένη ἡ προσκυνηματική Ὑμῶν θεωρία καί εὐλογημένος ὁ καιρός τῆς ἀγίας νηστείας τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς διά τήν ἐντός τῶν καρδιῶν πάντων ἡμῶν ὑποδοχήν τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ καί τῆς συναναστάσεως μετ' Αὐτοῦ τῶν ζητούντων τήν δικαιοσύνην καί τήν ἐπί γῆς εἰρήνην πάντων τῶν λαῶν καί τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς Ἀμήν».

Ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Γεωργίας εἶπε:

«Θεωροῦμεν ἰδιαιτέραν εὐλογίαν τήν ἐπίσκεψιν Ἡμῶν εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἐνθυμούμεθα τόν Γεωργιανόν Ἅγιον Δαβίδ, ὁ ὁποῖος ἦλθεν ὡς προσκυνητής εἰς Ἱεροσόλυμα, ἀλλά δέν εἰσῆλθε εἰς τήν πόλιν, ἔλαβε μόνον δύο πέτρας ἀπό τά τείχη καί ἀνεχώρησε. Ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων τότε εἶδεν εἰς τό ὄνειρον αὐτοῦ ὅτι εἰς Γεωργιανός μοναχός ἦλθε καί ἔλαβε ὅλην τήν εὐλογίαν τῆς Ἱερουσαλήμ. Τοῦτον ἐκυνήγησαν καί ἔλαβον ἐξ αὐτοῦ τήν μίαν πέτραν, τήν ἄλλην τοῦ τήν ἄφησαν καί τήν ἐπῆρεν εἰς τήν Γεωργίαν καί ἐκεῖ φυλάσσεται μέχρι σήμερον.

Τοιαύτην ἀγάπην τρέφει ὁ Γεωργιανός λαός πρός τά ἅγια χώματα.

Εὐχαριστῶν, Σᾶς εὐχομαι πλουσίαν τήν ἄνωθεν ἐνίσχυσιν, διά νά τά δυαφυλάττητε τά Πανάγια Προσκυνήματα ἀπό τῆς ἐπιβολῆς τῆς παγκοσμιοποιήσεως καί πάσης ἄλλης ἐπιβολῆς».

Τό ἐσπέρας τῆς ἡμέρας ταύτης ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Γεωργίας ἐπεσκέφθη διά προσκύνησιν τόν Τάφον τῆς θεοτόκου εἰς Γεθσημανῆν.

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

ngg_shortcode_0_placeholder